

си революционна, дълбоко социална поезия, той е ярко въздействие на най-добрите черти, които Комунистическата партия възпита у своите членове в продължение на десетилетия. Живота и творчеството му са възвишен пример на вярна, последователна и всеотдайна служба на народа и Партията. Вапцаров посвети целия си съзнателен, дълбоко съдържателен живот в борбата за тържеството марксистко ленинските идеи, за осъществяването на социализма. С перо и меч той воюва твърдо и непреклонно до последния си дъх в редиците на най-доблестните, на най-смелите народни синове, под знамето на Комунистическата партия, против стария и прогнил свят, за един нов живот, който той виждаше по-хубав от песен. Всеотдайната служба на партията и народа, в годините на войната, беше за Вапцаров смисъл на неговият живот, негова най-дълбока същност.

Твърде рано Вапцаров се сблъсква с несправедливостите на капиталистическия строй, който ограничава неговите възможности да учи, а по-късно и да работи. И той още юноша, с присъщата нему младежка страст, протестира и се бунтува против неправдите и негодите на живота. В този свят на мизерия и безправие младия човек жадно поглъща всяка казана дума за великата Съветска страна, в която свободно се диша и живее. И той замечтава да замине за Съветския съюз. Още в 1939¹ година, като ученик в Морското училище във Варна, той е на път да осъществи тази своя горещо желана мечта и само дълбокото чувство за дълг и отговорност, пред неговия отруден народ, го възпира да прекоси нелегално, през една нощ, с миноносеца "Дръзки" Черно море и неговата мечта да стане действителност. Пред разочарования си съучастник в това рисковано дело той заявява: "Ние нямаме право да дезертираме от борбата, която ни очаква, и да отидем там, където са я вече завършили". ^{1/}

^{1/} Никола Вапцаров - Спомена, писма, документи, изд. на Инст. за Българ. история при БАН, 1953 год. - Из спомените на Емил Попов стр. 79

Илия

